

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD

ZITTING 2013-2014

19 NOVEMBER 2013

INTERPELLATIES

Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport van dinsdag 19 november 2013

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

Vaste leden: mevrouw Annemie Maes, voorzitter, de heer Jef Van Damme

Verontschuldigd: mevrouw Bianca Debaets, mevrouw Greet Van Linter

Interpellatie van de heer Jef Van Damme tot de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken, betreffende gemeenschapscentrum Ten Weyngaert

Commissievoorzitter Annemie Maes vraagt erop te letten dat er geen namen van betrokkenen worden vermeld.

Een gemeenschapscentrum hoort volgens commissielid Jef Van Damme deel uit te maken van het kloppend en dynamisch hart van een gemeente. Al jaren bleek dat in Vorst soms moeilijk te verlopen. De directeur van het gemeenschapscentrum Ten Weyngaert besloot vorig jaar in loopbaanonderbreking te gaan.

De huidige schepen van Nederlandstalige Aangelegenheden, Jutta Buyse, schreef onder andere het volgende in een brief aan het bevoegde collegelid: “Het is u niet ontgaan dat het gemeenschapscentrum Ten Weyngaert de voorbije jaren het grote zorgenkind was binnen deze dynamiek”, zijnde de opmaak van een cultuurbeleidsplan.

Verder schreef ze: “In het Ten Weyngaert van vroeger werden kritische leden van de Raad van Bestuur door geforceerde stemmingen uit hun functie ontheven of niet meer uitgenodigd op zittingen van de Raad van Bestuur. Ten Weyngaert weigerde om met gemeente en bibliotheek samen te werken in het kader van het beroepskrachtenoverleg (dat nochtans zowel ons als Ten Weyngaert is opgelegd vanuit het decreet lokaal cultuurbeleid).

Het gemeenschapscentrum weigerde eveneens om deel te nemen aan de vergaderingen van de adviesraad cultuur van de gemeente Vorst.

De klachten vanuit de bevolking over het disfunctioneren van Ten Weyngaert stroomden binnen op de gemeente en werden doorgegeven aan de VGC. Ik had verschillende gesprekken met uw administratie en uw kabinet over de problematische situatie die het voor de gemeente zo goed als onmogelijk maakte om onze verplichting van structurele samenwerking met het gemeenschapscentrum binnen het decreet lokaal cultuurbeleid na te komen en ik kon er u ook persoonlijk over aanspreken”.

Na het vertrek van de directeur nam een oudgediende binnen de gemeenschapscentra, de directeurstaak over.

Gemeenschapscentrum Ten Weyngaert bloeide het afgelopen jaar op als nooit tevoren. Partnerorganisaties, verenigingen kregen weer een plaats binnen de werking. De bevolking vond terug de weg naar de vele activiteiten. Ten Weyngaert heeft ondertussen weer een volwaardige plaats verworven binnen het culturele- en gemeenschapsleven in Vorst.

Dit schreef Schepen Jutta Buyse ook in haar brief “Nieuwe initiatieven sprokkelden uit de grond en het gebouw werd een open huis waar alle Vorstenaars zich welkom voelen. Vandaag heeft Ten Weyngaert zijn volwaardige plaats ingenomen binnen het cultuurbeleid in Vorst. Het neemt niet alleen zijn verantwoordelijkheid op ten opzichte van de decretale partners binnen het decreet lokaal cultuurbeleid, maar ook ten opzichte van de vele verenigingen en organisaties binnen de gemeente en de Vorstse bevolking in het algemeen. Trots kunnen gemeente, Ten Weyngaert, de vele partners en adviesraden hun gemeenschappelijk cultuurbeleidsplan voor de komende jaren samen en eensgezind presenteren”.

Een zeer optimistische noot. Er is immers een groot verschil tussen de vroegere en de huidige situatie.

Groot was de verbazing van de vele gebruikers van het gemeenschapscentra, toen ze op 8 november 2013 vernamen dat op 12 november 2013 de actuele directeur plaats moest ruimen voor de voorgaande directeur. Een brief van de bevoegde schepen, een petitie met meer dan 400 handtekeningen, een druk bijgewoond benefietconcert en een oproep in de pers, toonden de onvrede van de omgeving van het gemeenschapscentrum aan.

Het gaat om een algemene vraag van alle betrokkenen om de vervangende directeur op post te laten en de nieuwe dynamiek te laten voortbestaan.

Ondertussen is de situatie veranderd en is de voormalige directeur terug van start gegaan. In het licht van deze informatie, kan de spreker dit alleen maar betreuren. De bal ligt nu in het kamp van het collegelid, van het College.

Sp.a is geen voorstander van mensen op straat zetten. Iemand in loopbaanonderbreking moet de zekerheid behouden dat hij nog steeds een baan heeft bij zijn terugkomst. Alleen is de vraag wat er, na al het protest dat van onderuit gedragen wordt, moet gebeuren met de persoon die terugkeert. Op basis van wat werd aangehaald, is het onmogelijk om de persoon in Ten Weyngaert te laten werken. Niet alleen om conflicten met de gemeente te vermijden, maar ook om de eigen werking, medewerkers en de vele verenigingen te behouden.

Wat gaat het collegelid concreet doen? De interpellant hoopt dat het collegelid beslist om het desbetreffende personeelslid over te plaatsen naar een andere dienst.

Het voorliggende dossier is volgens collegelid Bruno De Lille een moeilijke kwestie. Zijn eigen mening houdt hij voor zich en hij zal de vraag beantwoorden als collegelid bevoegd voor ambtenarenzaken. Hij benadrukt dat hij het bestaande juridische kader dient te respecteren.

Het is niet een beslissing van Bruno De Lille die aan de basis ligt van dit alles. De 'oude' directeur is als centrumverantwoordelijke tewerkgesteld in GC Ten Weyngaert in Vorst sinds 2005. Vanaf november 2012 nam hij gecontingenteerd verlof (= loopbaanonderbreking) voor een proefperiode bij een andere werkgever. In 2013 stopt hij zijn loopbaanonderbreking en hij hervat zijn tewerkstelling bij de VGC op 1 november 2013. Zoals de heer Van Damme merkt komt hier geen beslissing aan te pas die al dan niet opgeschort kan worden.

In het contract wordt tevens duidelijk vermeld dat de persoon in kwestie een standplaats heeft. Hier kan het collegelid ook niets aan veranderen. Een standplaats veranderen, houdt een verandering van contract in en dit kan enkel via onderhandelingen met de werknemer zelf.

Inzake dit dossier is het collegelid gebonden door de wet. De wet is de wet.

Het collegelid wil vermijden dat VGC-medewerkers geen loopbaanonderbreking meer durven nemen omdat ze bang zijn hun functie te verliezen.

Men mag niet de indruk wekken dat de VGC als werkgever willekeurig tewerk kan gaan.

Momenteel wordt getracht met alle betrokkenen ter plaatse een oplossing uit te werken, maar die is gebaseerd op een vrijwillig engagement van de betrokken persoon.

Het collegelid heeft op dit ogenblik geen enkele reden waarom de 'oude' directeur zijn functie niet terug kan opnemen.

Vanuit de Raad van Bestuur ontving het collegelid een bericht waarin wordt gemeld dat de Raad van Bestuur akte neemt van de terugkeer van de vorige directeur. In de brief werden geen uitspraken gedaan over de directeurs.

Op 20 november 2013 ontvangt het collegelid schepen Jutta Buyse. Hij gaat ervan uit dat zij het daarmee eens is.

De heer Jef Van Damme vindt het een heel spijtig antwoord. Hij snapt dat het collegelid juridisch iemand niet zomaar kan verplaatsen. Hij vindt echter dat men in deze situatie het algemeen belang op het oog moet hebben. Als er zo een overduidelijke manifestatie is van onvrede, schrik, kwaadheid en frustraties ten aanzien van deze situatie is het volgens de spreker de plicht van het collegelid, niet alleen zijn politieke plicht, maar ook zijn plicht als werkgever, om in te grijpen voor deze andere mensen. Hij kan dus de persoon in kwestie wél voor het blok zetten en hij kan, als het moet, deze persoon wél ontslaan.

In deze situatie is het algemeen belang zodanig groot, niet alleen voor de werking van het gemeenschapscentrum op zich, maar ook voor de werking van het hele cultuurbeleid in de gemeente Vorst. Men kan zeggen dat er overmacht speelt en dat de heer De Lille moet ingrijpen als collegelid. Desnoods moet hij het contract ontbinden. Dat kan hij als werkgever altijd. Hij zal er natuurlijk een prijs voor moeten betalen.

Gezien de positieve dynamiek die er op 1 jaar tijd is ontstaan in Vorst dient het collegelid in het algemeen belang te handelen en een beslissing te nemen die inderdaad niet evident en gemakkelijk is, maar die hij wel kan nemen als werkgever.

Collegelid Bruno De Lille benadrukt dat er procedures zijn om mensen te ontslaan. Als er via deze procedures geen enkele reden is om iemand te ontslaan, gaat hij dit ook niet doen. We kunnen mensen ook niet laten lynchen omdat bepaalde mensen iets of iemand anders verkiezen.

De spreker heeft uit de acties enkel begrepen dat men de huidige directeur wil behouden. Met uitzondering van de brief van de schepen zijn er heel weinig redenen aangehaald om de vroegere directeur niet terug in zijn functie te laten keren.

Bovendien moeten de redenen gegeven worden via de geijkte kanalen. Dit is niet gebeurd.

Mensen ontslaan op basis van een petitie is jezelf begeven op een hellend vlak en dit wil het collegelid zeker niet. De vakbonden zouden hier ook niet achter staan. Het zou bovendien leiden tot een situatie die op andere vlakken negatieve effecten heeft.

Op geen enkele manier maakt het collegelid een proces van een van de 2 betrokkenen. Hij bekijkt alles strikt juridisch.

Men kan altijd zomaar mensen buiten zetten. Dat klopt, maar dat is helemaal niet de gewoonte van de VGC. Er rijzen dan problemen met de vakbonden en er wordt een klimaat van willekeur gecreëerd. Hier willen de personeelsleden van de VGC zeker niet in terecht komen.

Het collegelid benadrukt dat hij niet wil dat er een spelletje van wordt gemaakt. Zeggen dat het collegelid tegen Vorst is omdat hij de vroegere directeur niet ontslaat is een spelletje dat hij niet apprecieert.

De heer Jef Van Damme zegt duidelijk dat dit niet zijn spelletje is.

Dat weet het collegelid. Maar er zijn anderen die dit wel zeggen. Hij probeert te handelen als bevoegd collegelid. Er wordt getracht een oplossing te vinden, maar er kunnen geen garanties worden gegeven over wat de oplossing inhoudt.

Het engagement van het collegelid is dat hij probeert een oplossing te vinden waarmee iedereen tevreden is. Dit zal echter gebaseerd zijn op de goodwill van de directe betrokkene.

Commissielid Van Damme zegt dat er buiten de brief van de schepen toch nog negatieve signalen worden gegeven. In de petitie staat: "Los van het feit dat er nog tal van vroegere conflicten bestaan met deze persoon is het feit dat deze persoon een jaar lang het huis niet heeft bezocht, het duidelijk niet eens is met de nieuwe dynamiek en midden in het seizoen op een onverwachte en onaangekondigde manier in een dergelijk huis wordt gedropt. Dit is niet alleen verbazingwekkend, maar ook bijzonder ontmoedigend en respectloos voor de Vorstenaren. Hoe kan 1 persoon de visie van de VGC en de verwachtingen van het terrein gijzelen en een nieuwe dynamiek verbreken?"

Het gaat dus niet enkel over het verhaal dat de 'nieuwe' beter, toffer, dynamischer enz. is dan de 'oude'. Neen, het gaat over de problemen die er in het verleden waren met de vorige directeur.

De interpellant begrijpt dat het collegelid zich in een juridisch moeilijke situatie bevindt, maar hij vindt dat uitzonderlijke situaties, uitzonderlijke maatregelen vragen. In uitzonderlijke situaties zoals de voorliggende, moet het collegelid het algemeen belang laten primeren op dat van 1 persoon. Deze persoon moet heel duidelijk de boodschap krijgen: ofwel gaat u naar een andere standplaats ofwel wordt u ontslagen. Aan dit laatste hangen financiële gevolgen voor de VGC. Maar er moet aan het algemeen belang gedacht worden.

Bovendien moet het collegelid proberen op 1 lijn te staan met zijn 2 collega's. Kan het College niet als geheel naar buiten komen en verduidelijken dat het de terugkeer van de vorige directeur niet wenst?

Als er opmerkingen of redenen zijn om iemand te ontslaan moet men volgens collegelid Bruno De Lille kijken naar het hele dossier van deze persoon. Hij heeft dit gedaan en hij heeft niet voldoende argumenten gevonden om de directeur te ontslaan.

Volgens de heer Jef Van Damme is er sprake van een vertrouwensbreuk tussen de directeur en het hele werkveld. Dit is toch een goede reden om iemand te ontslaan.

Collegelid De Lille benadrukte dat er in de brief van de voorzitter van de Raad van Bestuur wordt vermeld dat er geen problemen zijn betreffende de samenwerking met de terugkerende directeur. Heeft die persoon als voorzitter van de Raad van Bestuur de brief getekend? Werd de brief geschreven in naam van de Raad van Bestuur?

Het collegelid denkt dat ze de brief heeft ondertekend als voorzitter van de Raad van Bestuur.

Als de voorzitter van de Raad van Bestuur een mail stuurt, in eigen naam is dit anders. Maar als het een communicatie is van een beslissing van de Raad van Bestuur dan zou de heer Jef Van Damme hier graag een bevestiging van zien. Heeft de hele Raad van Bestuur duidelijk laten verstaan dat hij de vroegere directeur terug wil?

Dit moet het collegelid nog nakijken. Maar in de communicatie spreekt de brievenaar in naam van de voorzitter van de Raad van Bestuur, niet als een gewone Vorstenaar. Voor het collegelid heeft dit gewicht want zij is een directe betrokkene bij de hele situatie.

Het collegelid probeert de situatie los van zijn eigen gevoelens te bekijken. Hij besteedt zeker aandacht aan hetgeen hij van schepen, Jutta Buyse, heeft gekregen, aan de petitie, maar ook aan de communicatie van de Raad van Bestuur. Hij moet alles afwegen en willekeur kan hij niet aanvaarden.

Momenteel wordt er gezocht naar een oplossing. Hopelijk met succes en snel. Dit kan echter niet worden gegarandeerd.

Interpellant Jef Van Damme denkt dat hij en het collegelid inhoudelijk op dezelfde lijn staan en hoopt dat het collegelid de juiste beslissing neemt. Hij kan de andere collegeleden overtuigen want het College moet in deze zijn verantwoordelijkheid nemen.

In het algemeen belang kan de vroegere directeur zijn functie niet terug opnemen in Ten Weyngaert. De signalen hiervoor zijn overduidelijk. De mail van de voorzitter van de Raad van Bestuur is dubieus. Als het een persoonlijk initiatief is, heeft het geen enkele waarde. Als de mail gedekt wordt door de Raad van Bestuur is dit iets anders.

Inzake dit dossier moet het collegelid een harde heelmeeester zijn, want zachte heelmeeesters maken stinkende wonden.
